

Foto: Gerard Keizer

Het goede leven van Gerard Keizer

Portret

Gerard Keizer (47) uit Leeuwarden had een vastgoedbedrijf en privé-beleggingen in panden toen hij in 2012 door de economische crisis persoonlijk failliet ging. In zijn boek *Nevermind* vertelt hij over zijn spirituele ommekeer in die tijd. Nu richt hij zich op het geven van trainingen aan individuen en bedrijven. Door **Jurgen Tiekstra**.

doen „Ik heb altijd een heel sterk verlangen naar vrijheid gehad. Dat heeft mij altijd gedreven. Mijn moeder zei wel eens: 'Jij deed altijd dingen die niet mochten. Je was een lief en gevoelig kind, maar ook een kind dat zich nooit wat van kaders aantrok.' Ik heb altijd gedacht: om vrij te zijn, moet je centjes hebben. Als ik die heb, kan ik doen en laten wat ik wil. Dan word ik gelukkig. Nou, weet je, ik heb wel wat handelsbloed in mij. Het spel van handelen en geld verdienen vind leuk. Ik ben dat nu gelukkig kwijt, maar ik had daarin altijd een toekomstgericht verlangen. Het waren altijd de omstandigheden buiten mijzelf die mij het geluk moesten bezorgen. Het streefde mijn 'ik-je' als ik veel geld verdiende. Ik was, zeg maar, 'boven Jan'. Ik had privé een leuk spaarpotje. Ik had 22 panden in bezit en daarnaast een vastgoedbedrijf, en zelf een leuk woonhuis. Daar zat allemaal veel overwaarde in.

Ik had 22 panden in bezit, een leuk huis en 'n vastgoedbedrijf

Ik had de waarden van die 22 panden in box 3 van de inkomsten aangifte gezet. Inkomens op arbeid zit in box 1, dus als je een bedrijfje hebt of in loondienst bent, valt je inkomen daarin. Maar box 3 is eigenlijk een vermogenspotje. Alles wat je daarin hebt, is na verkoop vrijgesteld van fiscale afdracht. Dat is eigenlijk boodschappengeld. Wat het nog interessanter maakt, met name in mijn tijd toen de panden steeds meer waard werden, is wanneer je een pand koopt voor bijvoorbeeld een ton. Als je een halve ton eigen vermogen hebt, houd je aan die koop een halve ton schuld over. Tien jaar later verkoop je dat pand voor twee ton, waarna je anderhalve ton eigen vermogen hebt. En daar heb je je niks over af te dragen.

Ik was op den duur zover dat ik zei: het is gelukt om financieel onafhankelijk te worden. Maar wat nu? Toen wist ik het niet meer. Wat was de volgende prikkel die mij gelukkig moest maken? Ik ben toen doorgegaan met mijn kunstje, alleen nog groter. Maar toen sloeg de vastgoedcrisis toe. Alles ging mis in die tijd. Mijn vrouw Marjolein zei: Gerard, dit lees je alleen in fictieboeken. Je komt niet even in dikke stroop terecht, maar sodemieterter alleen maar naar beneden. Het leek wel alsof alles mistukte."

denken „Halverwege 2012 zat ik zo diep in de put en voelde ik mij zó vreselijk slecht. Het probleem was dat ik enorm geïdentificeerd was met alles wat ik dacht te zijn en wat ik zou moeten zijn. Ik kon daar niet meer tegen. Ik was zo verdrietig, ik lag te huilen in mijn bed. Dat was het moment dat ik dacht: wat er ook gebeurt, ik accepteer dat onvoorwaardelijk. Dat was het moment dat ik werd overgenomen; ik kwam in een andere wereld terecht. Weet je, alle woorden die ik eraan geef, halen de schoonheid van die ervaring weg. Maar om het voor een ander begrijpelijk te maken, probeer ik het te omschrijven: ik was vrij van verdriet, vrij van de ratio. Ik kwam in een andere wereld terecht waar het fantastisch was. Er was daar alleen maar liefde, schoonheid, openheid, blijheid en mooie kleuren.

Jouw ego wordt gevormd door jouw ik-gedachten en ik-gevoelens. En die ik-gedachten en ik-gevoelens koppelen we aan dat standbeeld dat we van onszelf hebben opgericht. Als dat standbeeld wordt aangevallen, dan vind ons egoote dat niet leuk. Die ik-gedachten willen zich constant bewijzen, die willen constant voeding krijgen om de ervaring te hebben: ik ben goed genoeg. Als mensen alleen al zouden beseffen: 'ik ben goed genoeg en er wordt van mij gehouden', dan zou heel veel ellende verdwijnen. Je hebt een apparaat in je hoofd. Paul Smit (een filosoof, jt) noemt dat 'de muppets', die maar blijven praten. Dat apparaat in jouw hoofd is het beeld dat je van jezelf hebt. Dat is het ego. Maar als je doorziet dat die ik-gedachten los van jou staan, dan wordt het leuk: dan vervalt de gehechtheid aan het resultaat van je acties. Dan hoef je niet meer iemand te worden, dan vervalt het toekomstgerichte verlangen. Zoals ik het zelf noem: wat je werkelijk bent, is 'zuiver bewustzijn'. Als je contact maakt met dat diepe inzicht, dan kun je voortaan zonder verzet en angstgevoelens door het leven lopen.

Dat 'zuiver bewustzijn' kan ik niet definiëren. Dat kan niet, want wij zullen de waarheid nooit kennen. Als je dat wilt benoemen, is de schoonheid weg. Het is juist niet de bedoeling om iets te kaderen. Dan stop je het in een hokje, wat je juist niet moet doen. Maar het is overal en altijd aanwezig. Overal."

voeloven „Het zuiver bewustzijn gaat voorbij het denken. Voor mij is het het gevoel van niet-weten, van de onvangenheid en speelsheid van een kind. Dat voel ik heel sterk. Dat is voor mij het zuivere bewustzijn. Of 'de bron', of 'het zelf'. Of 'God'. Ik vind het prima: geef het maar een benaming. Al heb ik met 'God' meer moeite, omdat we dan vaak denken aan een man met een baard. Het is eigenlijk alles wat we zijn en wat je nu al bent.

Het hebben van ambitie is een 'ik-dingetje': 'ik moet dat bereiken om gelukkig te worden'. Maar, weet je, dat zijn maar gedachten, terwijl alles gewoon gebeurt. Pas nadat iets gebeurt, word jij je daar bewust van. Zo gaat dat ook met onze gedachten. Wij hebben elke seconde een gedachte. Maar er zit geen mannetje in ons hoofd die die gedachten maakt. Ze zijn er gewoon plotseling en wij hebben er geen controle over: waar ze over gaan, hoe vaak ze komen. Als je dat begrijpt, begrijp je ook dat wij er nooit enige invloed op kunnen hebben. Als je dat wel zou hebben, zou je alleen maar geluksgedachten hebben. En als je iets vervalends zou meemaken en je zit daar mee, dan zou je dat apparaat in je hoofd gewoon uitzetten.

Gedachten zijn er opeens, we hebben er geen controle over

Alles is al goed zoals het is. Alleen wij maken er wat anders van, wij denken dat we het moeten veranderen. Maar als dat diepe inzicht er is dat wij bewustzijn zijn, dan wij het leven zijn, dan vervalt alle ellende. Alle ellende en stress vervallen op het moment dat dat diepe inzicht er is: dat je alles al bent en niks hoeft te worden. In het boeddhisme gaan mensen ervan uit dat je verlicht moet worden, maar je bent al verlicht. Je bent alles al.

Het maakt mij niks uit als mensen het onzin vinden wat ik zeg. Als het 'ik-je' ontken wordt, krijg je niet van iedereen applaus. Maar dat hoeft ook niet. Mensen denken vanuit hun ik-gedachten en omdat het 'ik-je' zich aangevallen voelt, gaan mensen oordelen. Ik vind het leuk hoe Byron Katie (een Amerikaanse schrijfster, jt) dat zegt: 'iemand die over jou oordeelt, beoordeelt niet jou, maar zijn eigen opvattingen en gedachten.'"

benijeten „Ik was vroeger altijd rusteloos. Er moest altijd iets gebeuren. Maar nu, als ik tijd heb, haal ik mijn dochter Fiene uit bed en dan ligt zij een half uur of een uur bij me. Dat zijn momenten, jongen, dat is gewoon... Daar kan niets tegenop. Vroeger was ik daar te onrustig voor. Dan dacht ik aan mijn werk: dit moet ik doen, dat moet gebeuren. Die gehechtheid aan het eindresultaat van mijn acties is weg. Ik was een harde werker. Dat ben ik nog steeds wel, maar nu meer vanuit mijn eigen inspiratie.

Dat was wel grappig: de jongen die mij zou helpen met het schrijven van mijn boekje zei: 'Het slaat nergens op wat jij zegt. Dan kun je net zo goed de hele dag op de bank liggen en coke snuiven.' Ik zei: als jij een vrije wil zou hebben, zou je dat inderdaad kunnen doen. Maar als je het 'ik-je' wegsnijdt, gebeurt er precies hetzelfde wat er anders zou gebeuren. Want alles gebeurt vanzelf. Ik hoef daar niks voor te doen. Zoals Paul Smit zegt: het leven is een geheel verzorgde reis. En dat zorgt ervoor dat er een hoop gedoe wegvalt, zoals angst en controlezucht. Dat maakt het leven leuker en spannender.

Het is natuurlijk fantastisch om liefde voor mijn vrouw en kinderen te ervaren. Wat er is veranderd, is dat ik die liefde veel beter kan voelen. Marjolein had een filmpje opgenomen van Mees; ik heb een jongetje van vijf dat een beetje een boefje is. Hij lijkt een beetje op mij. Hij heeft een dvd van Bert en Ernie, en op dat filmpje zingt hij daar een liedje van. Als ik dat zie, ben ik gewoon in tranen. Dat had ik vroeger niet. Ik ben veel opener en gevoeliger. Als jet het leven niet ervaart door een beslagen bril, dan doet dat wat met je. Dat is fantastisch om te ervaren.

Alles is liefde. Wij, jij, de lamp boven ons. Alles is schoonheid in optimale forma. Alleen, als je het langs de projectie van jouw 'ik' laat gaan, verliest het zijn schoonheid. Dan ga je kaderen: dat is goed en dat is fout. Als je iets bestempeld tot goed of fout, zie je niet meer wat er werkelijk is."